

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 10 0 U 004111 18 Uvp
Sarajevo, 30.09.2021. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Vuković Josipa, kao predsjednik vijeća, Schorr Branke i Milišić-Veličkovski Svjetlane, kao članova vijeća, te Hodžić Melise, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Udruženje za borbu protiv korupcije, Transparency International u BiH, Gajeva 2, Banja Luka, protiv akta broj: 01-470/17 od 22.05.2017. godine, tuženog Javno komunalno preduzeće d.o.o. Tomislavgrad, u upravnoj stvari pristupa informacijama, odlučujući o zahtjevu tužitelja, za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnesen protiv presude Kantonalnog suda u Livnu, broj: 10 0 U 004111 17 U od 30.10.2018. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 30.09.2021. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se uvažava, presuda Kantonalnog suda u Livnu, broj: 10 0 U 004111 17 U od 30.10.2018. godine se ukida i predmet vraća istom sudu na ponovno rješavanje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Livnu, broj: 10 0 U 004111 17 U od 30.10.2018. godine, odbijena je tužba tužitelja radi šutnje uprave.

Protiv navedene presude tužitelj je podnio zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke zbog povrede federalnog zakona i povrede pravila federalnog zakona o postupku, sa prijedlogom da se pobijana presuda od 30.10.2018. godine ukine/preinači. U zahtjevu se ističe da prvostepeni sud pogrešno smatra da se upravni spor vodi radi „šutnje uprave“, što nije tačno, jer je tužitelj tužbu podnio protiv akta tuženog JKP "Tomislavgrad" d.o.o., a ne zato jer javni organ nije donio upravni akt u propisanom roku. Zahtjevom za pristup informacijama od 28.04.2018. godine tužitelj se obratio tuženom, te zamolio dostavu određenih informacija, a tuženi je postupajući po zahtjevu donio akt broj: 62-1302/16 od 12.12.2016. godine, na koji je izjavljena žalba. Obzirom da tuženi nije postupio po žalbi, podnosilac ovog zahtjeva je pokrenuo upravni spor zbog "ćutanja administracije", a koji je okončan presudom Kantonalnog suda u Livnu broj: 10 0 U 003591 16 U od 25.05.2017. godine, kojom je usvojena tužba, te naloženo tuženom da donese odluku po žalbi. Tuženi je postupio po žalbi, te odbio pristup traženim informacijama, nakon čega je tužitelj pokrenuo novi upravni spor, ovaj put protiv akta tuženog i to zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Naime, tužba zbog "ćutanja administracije" je prethodila tužbi protiv akta tuženog, te je rezultirala time da tuženi donese akt koji se u novoj (ovoj) tužbi pobija. Ostaje nejasno kako je Kantonalni sud u Livnu zauzeo stanovište da se u konkretnom slučaju upravni spor vodio zbog „šutnje uprave“, obzirom da je tužitelj jasno pobijao navode iz akta tuženog JKP "Tomislavgrad" d.o.o., broj: 01-470/17 od 22.05.2017. godine, te označio da taj akt pobija. Tužitelj navodi da tuženi nije

pravilo primijenio odredbe Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH smatrajući da su traženi dokumenti zaštićeni dokumenti JKP "Tomislavgrad" d.o.o., osim ugovora o javnim nabavkama, koji se mogu naći na internet stranici preduzeća i stranicama Agencije za javne nabavke BiH, i iz istih razloga je tražena ispravka zahtjeva o dostavljanju traženih dokumenata. Postupajući na ovaj način, javni organ je postupio suprotno članu 14. stav 3. tačka 1. Zakona, te se može smatrati da je bez ikakvog obrazloženja i pravnog osnova odbijen pristup traženim informacijama. Vezano za navod tuženog da Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta predstavlja zaštićeni dokument, a na šta Kantonalni sud u Livnu nije obratio pažnju, podnosilac zahtjeva ukazuje da javni organ niti je obrazložio ovakvu odluku niti je naveo zakon na koji se poziva, niti je sproveo test javnog interesa u smislu Zakona o slobodi pristupa informacijama. Tužitelj u svom zahtjevu nije tražio bilo kakve lične informacije, niti svoje niti tuđe, niti informacije koje sadrže lične informacije, već spisak zaposlenih koji su u radnom odnosu, odnosno informacije od javnog značaja pod kontrolom JKP "Tomislavgrad" d.o.o. kao javnog organa, te nije jasno zašto je javni organ od tužitelja zatražio lični dokument sa fotografijom i dokaz o zakonskom zastupanju. Tužitelj ponovo ističe da nije tražio lične informacije uposlenika javnog organa, podatke o jedinstvenom matičnom broju zaposlenih ili kućnoj adresi, broju ličnog dokumenta ili svojeručni potpis lica, a ime i prezime u ovom kontekstu nikako se ne može smatrati kao ličnom informacijom. Netačna je tvrdnja tuženog da se traženi ugovori o javnim nabavkama radova, roba i usluga nalaze na internet stranici preduzeća, odnosno stranicama Agencije za javne nabavke BiH jer se na navedenim internet stranicama nalaze osnovni elementi i obavještenja u svim javnim nabavkama, ali kopije ugovora o javnim nabavkama, čija dostava je tražena zahtjevom, se ne nalaze na navedenim internet sajtovima. Tužitelj ukazuje da predstavlja organizaciju koja u sklopu svoje djelatnosti duži niz godina sprovodi istraživanja o primjeni Zakona o slobodi pristupa informacijama s ciljem provjere nivoa transparentnosti javnog sektora i stepena slobode pristupa javnim dokumentima.

Tuženi nije dostavio odgovor na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke.

Ovaj sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH” broj: 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povrede propisa iz člana 41. stav 2. ovog zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Prema obrazloženju pobijane presude i stanja spisa predmeta, tužitelj je 28.04.2016. godine, pozivajući se na odredbe iz članova 4. i 11. Zakona o slobodi pristupa informacijama u F BiH, dostavio prvostepenom organu zahtjev za pristup informacijama tražeći kopije svih ugovora o javnim nabavkama radova, roba i usluga, zajedno sa pripadajućim aneksima svih zaključenih ugovora, koje je tuženi zaključio u bilo kojem od zakonom predviđenim postupaka u toku 2015. godine (1); kopije pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta tuženog (2); spisak svih zaposlenih koji su u radnom odnosu, nezavisno od vrste i trajanja ugovornog odnosa (3); Prvostepeni organ je rješenjem broj 62-1302/16 od 12.12.2016. godine pozvao tužitelja da u roku od 8 dana od prijema rješenja ispravi zahtjev na način da dostavi osobni dokument sa fotografijom, dokaz o zakonskom zastupanju ili punomoć, kao i kopiju osobnog dokumenta sa napomenom da ukoliko u ostavljenom roku ne ispravi zahtjev smatrat će se da isti nije ni podnesen. Na navedeno rješenje tužitelj je podnio prigovor koji je tuženi odbio rješenjem broj 01-470/17 od 22.05.2017. godine pozivom na odredbe člana 11. stav (2) i stav (3) Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji BiH kojim je propisano da zahtjev za pristup informacijama mora, pored ispunjavanja uslova iz stava 2. Zakona, biti sačinjen od strane zastupnika podnosioca

zahtjeva te iskazati svoj osobni dokument sa fotografijom, dokaz o zakonskom zastupanju ili punomoći. Tuženi je odbio zahtjev za pristup informacijama kao neosnovan, zaključujući da se traženje informacije odnosi na dokumente koji su zaštićeni dokumenti Javnog komunalnog preduzeća d.o.o. Tomislavgrad, osim ugovora o javnim nabavkama koji se mogu naći na internet stranici preduzeća i stranicama Agencije za javne nabavke u BiH.

Prvostepeni sud je, pobijanom presudom, rješenja nadležnih organa ocijenio pravilnim i na zakonu zasnovanim, radi čega je tužbu kao neosnovanu odbio.

Osnovano se u zahtjevu za vanredno preispitivanje sudske odluke navodi da je prvostepena presuda zasnovana na povredi federalnog zakona.

Predmet zahtjeva tužitelja od 28.04.2016. godine, je dostavljanje svih ugovora o javnim nabavkama radova, roba i usluga, zajedno sa pripadajućim aneksima svih zaključenih ugovora, koje je tuženi zaključio u bilo kojem od Zakonom predviđenih postupaka u toku 2015. godine (1); kopije pravilnika o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta tuženog (2); spisak svih zaposlenih koji su u radnom odnosu, nezavisno od vrste i trajanja ugovornog odnosa (3). Nesumnjivo je da informacija o trošenju sredstava za zaključivanje ugovora o djelu javnog organa predstavlja javni interes, pa pristup tim informacijama potiče veću transparentnost i odgovornost javnih organa, što je ratio legis Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine, propisan članom 1. tog zakona.

Polazeći od svrhe zahtjeva tužitelja za pristup informacijama, ovaj sud je mišljenja da prvostepeni sud nije pravilno primijenio odredbe Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine, koje se odnose na izuzetke od saopćavanja.

Prema odredbi iz člana 5. tačka 1) Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine, tražena informacija će biti utvrđena izuzetom od saopćavanja na osnovu ocjene svakog pojedinačnog slučaja samo ako nadležni javni organ utvrdi izuzetak u smislu člana 6., 7. i 8. ovog zakona za cijelu ili dio informacije.

Tačno je da su lični podaci koji su sadržani u navedenim ugovorima, propisani članom 8. Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine, kao izuzetak od saopćavanja, u svrhu zaštite privatnosti trećeg lica.

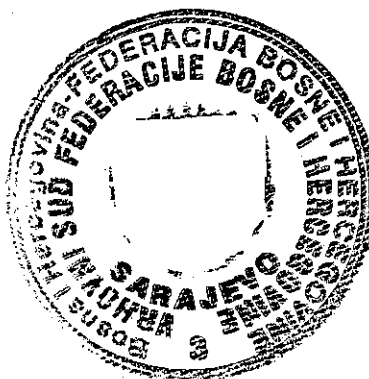
Međutim, prvostepeni sud gubi iz vida da se odredbom iz člana 5. tačka 1) Zakona o slobodi pristupa informacijama u Federaciji Bosne i Hercegovine, tražena informacija na osnovu ocjene svakog pojedinačnog slučaja, može utvrditi kao izuzetak od saopćavanja i samo za dio informacije, u kom slučaju prema odredbi iz člana 10. istog zakona, nadležni javni organ izdvaja taj dio i saopćava ostatak informacije.

Po ocjeni ovog suda, iz svega navedenog nije jasno na osnovu čega prvostepeni sud zaključuje da se u konkretnom slučaju upravni spor vodio zbog „šutnje uprave“ (što navodi u uvodu presude), obzirom da je tužilac jasno pobijao navode iz akta tužene JKP „Tomislavgrad“ d.o.o., broj 01-470/17 od 22.05.2017. godine, i označio da taj akt pobija. Nadalje iz dokumentacije koja se nalazi u spisu predmeta proizilazi, a što tužitelj navodi u zahtjevu za vanredno preispitivanje, da je pored tužbe podnesene 14.11.2016. godine (koja nije evidentirana u CMS sistemu, a o kojoj je rješavao sud) postoji tužba od 22.06.2017. godine (koja je evidentirana u CMS sistemu) o kojoj sud nije odlučivao iako je ista podnesena prije nego što je donesena osporena presuda od 30.10.2018. godine. Iz navedene tužbe od

22.06.2017. godine kao i navoda zahtjeva za vanredno preispitivanje proizilazi da je tužitelj prvobitno pokrenuo upravni spor zbog „ćutanja administracije“, a koji je okončan presudom Kantonalnog suda u Livnu broj 10 0 U 003591 16 U od 25.05.2017. godine (na koju se poziva prvostepeni sud u svojoj presudi) kojom je usvojena tužba naloženo tuženom da donese odluku o žalbi. Tuženi je postupio po žalbi, odbio pristup traženim informacijama nakon čega je tužilac pokrenuo novi upravni spor, ovaj put protiv akta tuženog i to zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Dakle, tužba zbog „ćutanja administracije“ (podnesena 14.11.2016. godine) je prethodila tužbi protiv akta tuženog, te je rezultirala time da tuženi donese akt od 22.05.2017. godine koji se u novoj tužbi od 22.06.2017. godine (zaprimljena kod prvostepenog suda 26.06.2017. godine) i pobija.

Dakle, prema naprijed navedenom proizilazi da je prvostepeni sud prilikom donošenja pobijane presude učinio povredu Federalnom zakona o postupku koja je mogla biti od uticaja na rješavanje stvari, pa je ovaj sud, primjenom člana 46. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima, zahtjev za vanredno preispitivanje uvažio, pobijanu presudu ukinuo i predmet vratio prvostepenom sudu na ponovni postupak, u kojem će se, imajući u vidu primjedbe ovog suda (a posebno imajući u vidu tužbu od 22.06.2017. godine) odlučiti o podnesenoj tužbi.

Zapisničar
 Hodžić Melisa, s.r.

Predsjednik vijeća
 Vuković Josip, s.r.

